

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 284
Setembre
octubre
2009

*L'Isidor Cònsul, acompanyat de la Romi Porredon,
recollint el tercer premi corresponent a la Marxa
de Regularitat de la SEAS de l'any 2007.*

5 i 6 setembre — Fer 75 cims durant el cap de setmana per tot el país.

6 setembre — Pujada a la Penya del Moro dirigida a tota la gent de Sant Just. Forma part dels 75 cims de l'aniversari.

1 al 10 setembre — Període per a la recollida de fotografies que es presentin al Concurs Fotogràfic de la SEAS 2009.

19 setembre — Sopar de motxilla al pati del roure de l'Ateneu a les 9 del vespre. Durant el sopar s'elegirà la millor fotografia per votació popular, i després es lliuraran els premis a les fotografies guanyadores d'acord amb la decisió del jurat. També es farà el reconeixement a aquells socis que hagin complert els 25 anys com a tals.

27 setembre — Excursió de Planoles a Queralbs (Ripollès).

4 octubre — 14a Caminada Popular de la SEAS per Collserola.

16 octubre — Conferència «Indústries en clau de guerra. El cas d'Olot» per Jordi Pujiula.

18 octubre — Excursió pels entorns de la Canya i Olot (Garrotxa).

25 octubre — Excursió matinal a Castelltir i Sauva Negra (Moianès) amb sortida a les 7.00 h

8 novembre — Excursió matinal a Castelfollit del Boix i Cogulló de Cal Torre (Anoia) amb sortida a les 7.00 h

13 novembre — Conferència «La defensa de costes» per Àngel Archilla.

15 novembre — Excursió al Mas d'en Blanc, Vespella, Tamarit i Altafulla (Tarragonès).

21 novembre — Sopar de cloenda del 75è aniversari.

29 novembre — Excursió matinal al poblat ibèric del turó de les Maleses (Serra de Marina) amb sortida a les 7.30 h

Informació: les conferències tenen lloc els divendres a 2/4 de 9 del vespre al local de la SEAS si no s'especifica explícitament les excursions tenen la seva sortida des del Parador a les 7 del matí i les matinals surten des de la plaça Verdaguer a l'hora indicada. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

L'ISIDOR ENS HA DEIXAT

El nostre estimat company Isidor Cònsul ens ha deixat després d'haver lluitat amb totes les seves forces contra la malaltia durant més d'un any. Serà un buit difícil d'omplir per tot allò que va aportar a la SEAS i al conjunt del poble de Sant Just.

L'Isidor va ser una persona entusiasta i engrescadora que sempre aconseguia ensarronar-te per endegar noves iniciatives. Ho feia contínuament dins l'àmbit professional, però també dins la nostra Secció. Ho va fer primer col·laborant amb escrits seus al butlletí, i després implicant-se formant part de la taula de redacció, fent mans i mànigues per assistir a les seves reunions malgrat l'atapeïda agenda que sempre tenia. Els seus escrits sempre tenien un interès que feia pujar el nivell de les planes del nostre portaveu. Els esperàvem amb delit.

Ell, ens deia, que havia «descobert» la SEAS i no dubtava a dir que, d'alguna manera, se'n sentia enamorat. Si bé la muntanya i l'excursionisme ja el tenia com a bagatge propi, sí que va trobar en el nostre col·lectiu uns companys que vam rebre àvidament la seva aportació a les matinals a partir d'un tema literari. Era una combinació perfecta entre muntanya i cultura, precisament una de les nostres dèries.

L'Isidor llegint Verdaguer a Sant Martí de Canigó durant una excursió de la SEAS feta el mes de juny de 2002.

Sempre ens quedarà present a la memòria aquella imatge de l'Isidor narrant passatges, proses o poemes, amb tot el grup al seu entorn embadalit i amb cara d'estar gaudint d'un moment màgic. Això, companys, no s'oblida.

Però, l'Isidor tenia altres aspectes destacats. Era patriota, però crític, i també era culer, però positiu (no ens havíem de preocupar perquè ja guanyaríem el proper partit). Era enormement positiu i t'ho transmetia directament fins al punt que sovint feia que passessis d'un estat inestable o neguitós a un de tranquil gràcies a

El 16 de novembre de 2003 es va col·locar la nova Rosa dels Vents de la SEAS al cim de la Peña del Moro. Durant l'acte, l'Isidor va llegir uns poemes relacionats amb les taules d'orientació.

la seguretat que et transmetia. I era lluitador. Quan es proposava una cosa s'implicava sense estalviar esforços, ho va fer amb la SEAS i ho va fer amb la seva aferrissada lluita contra la greu malaltia que acabà vençant-lo. Recordo molt bé les paraules d'ànim que ens donava a cadascú de nosaltres quan ens veia fotuts per la seva malaltia. L'Isidor tenia la malaltia, però ell ens animava a nosaltres convençut de vèncer. Això, no és gens fàcil.

El nostre país ha perdut també un enamorat de la literatura en general, un defensor de la nostra llengua a través de la seva tasca professional d'editor, però també un exquisit escriptor, el qual, segons els entesos, va començar massa tard a publicar els seus treballs. Relats i narracions que han aconseguit que llegir els seus llibres sigui un autèntic plaer, perquè en ells hi ha molta geografia humana del nostre país a través de les seves vivències. Sempre va voler que els seus llibres fossin presentats al nostre local per compartir plegats l'estimació que tenia pel país.

La seva ha estat una mort injusta perquè «no tocava» i perquè tenia molt per oferir-nos i nosaltres teníem molt per aprendre d'ell. L'Isidor tenia tot el dret a entrar plàcidament al que ell anomenava «tardor de la vida», escrivint-nos nous relats des de la fresca d'Espès, sota l'imponent Turbon, des de la boira gebradora de Cervera o des de la llar actual del Sant Just que l'acollí.

El trobarem a faltar molt, tant a les planes del butlletí com a les nostres excursions. Amb ell, la SEAS ha pujat un graó de qualitat posant-nos el llistó més alt i el millor homenatge que li podem fer és no defraudar-lo continuant amb tot allò que ens ha ensenyat.

Jordi Gironès Vilardebò
President de la SEAS

L'ISIDOR A TRAVÉS DE JOAN MARGARIT

El poeta Joan Margarit va tractar l'Isidor Cònsul no solament en l'aspecte literari i professional sinó també en el personal a través d'una amistat forjada durant molt anys. És per aquest doble vessant que l'hem entrevistat arran de la pèrdua de l'amic comú.

L'Isidor editor

L'Isidor veia la literatura des d'una perspectiva plenament universal, però es va interessar, sobretot, per la literatura catalana. En la seva tasca professional va aconseguir que a Proa manés la literatura per damunt de l'aspecte comercial, cosa que

sense ell possiblement no es podria mantenir.

Un exemple d'aquesta voluntat la trobem en fer possible que un dels gèneres més difícils de la literatura, la poesia, aconseguís promocionar poetes joves i no tant. Va dur a terme un canvi a l'editorial Proa imposant uns criteris basats en fer de pont entre el gran públic i la bona literatura, fet que em va decidir a publicar diverses obres meves en aquesta editorial. Podem dir que el fet que avui funcioni en aquest país una part important de la poesia catalana és precisament gràcies a l'Isidor.

L'Isidor escriptor

L'Isidor és un escriptor segat. Era una promesa i escrivia molt bé. Jo li deia

L'Isidor, acompanyat del seu fill Roger i la Romi, llegint Verdaguer a Sant Martí del Canigó durant la sortida literària de juny de 2002.

Taula de redacció del butlletí de la SEAS, de la qual l'Isidor formava part. Fotografia feta l'any 2005.

que s'havia de retirar aviat perquè ja havia fet molta feina i l'animava a escriure, i li deia que havia de fer la gran novel·la del pas del segle XIX al XX del nostre país. I en broma li deia que havia de fer la novel·la dels carlins.

Li faltava temps i calia que s'hi posés, i això ho va començar a fer a partir de les trobades que feia amb aquell grup d'escriptors del Pallars iniciant aleshores la publicació dels seus primers relats.

Penso que tot plegat va ser com un escalfament o un tast del que venia al darrere i que, malauradament, no haurà estat possible.

L'Isidor persona

La meva relació professional amb ell com a editor de Proa va

refermar l'amistat que ja havia iniciat quan ell era president del Pen Club; una època, a cavall entre els vuitanta i els noranta, que va ser molt important per ell perquè va haver de tractar molts escriptors en els nombrosos viatges que va haver de fer arreu del món.

Com a persona l'Isidor era alhora d'una gran bondat, però d'una gran fermesa. Crec que la bondat i la fermesa han d'anar sempre juntes perquè una bondat sense fermesa no té empenta i una fermesa sense bondat és maldat. És difícil trobar persones que tinguin les dues alhora, però l'Isidor era una d'elles.

Aquesta manera de ser feia que sempre anés amb la veritat per davant. A nivell professional, aquesta actitud va «matar» del seu entorn les queixes i els laments, als quals estem tan avesats en aquest país.

Davant una greu malaltia no pots improvisar una conducta vital diferent perquè es mor com s'ha viscut, i l'enteresa de l'Isidor es va posar de manifest durant la malaltia mantenint-la fins al final perquè era la seva eina de viatge.

Entrevista feta per Jordi Gironès el 31 d'agost de 2009

EL NOSTRE AMIC ISIDOR

Conxita Cañas

Que l'Isidor era un lluitador infatigable, expert i amant de la literatura, catalanista, culer i entusiasta de la SEAS, ho sabem tots els seus amics. També coneixem que el seu entorn vital girava, a Sant Just, Cervera, Espès i Bellpuig, al voltant de la seva família, la literatura i la natura (l'excursionisme d'amistat que practiquem a la SEAS).

«Fes un petit escrit sobre l'Isidor», m'han dit. Se'm fa difícil però ho intentaré. Sóc dona i metgessa i el que pretenc és obrir una petita finestra que faci un dibuix de l'home, l'Isidor que vaig conèixer.

La malaltia

Jo era a Viena, el març del 2008, quan l'Isidor va patir un mareig i l'Agustí em

va manifestar la preocupació que l'incident havia desencadenat. La imatge de l'Isidor escrivint a qualsevol indret em va ajudar a decidir el petit obsequi que li volia portar de Viena: una llibreta i un llapis. L'endemà de la meua arribada a Barcelona em vaig dirigir al Clínic on era ingressat, en una petita habitació del quart pis. L'Isidor lluïa un aspecte físic magnífic i estava engrescat en uns treballs de l'editorial; el seu mòbil sonava sobre el llit. La Romi llegia un llibre.

- Hola Isidor, com estàs?

- Els metges diuen que... -Em va relatar un diagnòstic acadèmic, precís i complet com el nen que sap la taula de multiplicar-.

- No és això el que t'he preguntat; m'interessa com et trobes.

- Molt bé, ja ho veus. Diuen que m'han de fer més proves però ara estic bé.

*Llegint
textos i
poemes de
Màrius Torres a
la sortida
literària al Puig
Olena a l'abril
de 2008.*

El mòbil continuava sonant i ràpidament li dono el meu obsequi.

-L'has encertat -va dir la Romi-ell fa col·lecció de llapis.

En el sopar de motxilla del mateix any, vam coincidir a taula, colze a colze, i vaig aprofitar per tornar-li a fer la mateixa pregunta. Els metges diuen que.... Vaig entendre que l'Isidor transmetia el missatge de lluita i força davant la greu malaltia, que havia fabricat una cuirassa per protegir les cicatrius que el curs de la malaltia anava tatuant en la seva ànima. Això era privat i íntim.

Excursió literària al Puig d'Olena (abril de 2008)

La Literària sempre ha estat una excursió molt concorreguda i aquest cop era més especial perquè feia poques setmanes del mareig de l'Isidor i molts coneixíem el que havien dit els metges. A mig matí l'Isidor arribà a l'esplanada del sanatori acompanyat dels seus inseparables Romi, Maria i Josep Maria. Prop de 50 companys els vam envoltar, molts el van saludar i és possible que algú li preguntés com estava. Va repartir uns dossiers sobre Màrius Torres, poeta que havia estat ingressat en aquell sanatori i, amb un silenci de missa, l'Isidor va iniciar la lectura. Penso en els sentiments del company Isidor, en tractament d'un tumor,

amb quimioteràpia i radioteràpia, recitant els poemes d'un escriptor que es veu morir:

Dolç àngel de la Mort, si has de venir, mes val que vinguis ara.

Ara no temo gens el teu bes glacial,

I hi ha una veu que em crida en la tenebra clara de més enllà del gual.

Després vam fer un petit itinerari enmig dels llorers florits, lliris blaus i milers de petites flors silvestres que entapissaven el mantell verd del terra lluitant per mostrar-se amb la bellesa que li prestava aquella preciosa llum solar del matí.

L'Isidor acompanyava els textos amb la seva cadència vocal i amb gestos de mans que enriqueixen el contingut d'un moment màgic i literari. Algú va entonar una cançó i tots vam cantar, i ens vam apropar més encara al seu voltant. Després vam acabar menjant la coca que la Montse Sala havia cuinat.

Els Dolors de Bellpuig i la família Cònsul

La Maria va organitzar una reunió familiar amb motiu de la processó dels Dolors i ens va convidar a Bellpuig. No era la primera vegada que havíem coincidit amb la Pepita, la mare (ens havíem trobat a Espès i al Pallars), però no ens havíem reunit mai amb tota la família Cònsul: la mare i els tres germans.

*Esmorçant al
torrent de
Mascarell
durant una
matinal a
l'octubre de
2006.*

En el sopar hi havia neguit i nervis perquè la processó dels Dolors era a punt de començar i la Pepita havia de trobar-se amb les seves amigues, i la Carme i l'Isidor amb els seus. Els quatre restants vam pujar al turó de l'església. La processó surt del replà del temple, continua lentament pels carrers del poble, baixa cap al centre i torna a l'església. Desfilen diversos passos precedits de llurs confraries, protegits per colles d'armats, tot acompanyat per bandes de música. Cada grup de natzarens vestia d'un color diferent. Algunes persones caminaven descalces i altres marxa enrere. La Maria ens feia cinc cèntims de cada grup de persones que acompanyaven les imatges. Després de la processó els diferents grups d'amics s'ajunten fins a altes hores de la matinada; la Carme no va arribar fins a trenc d'alba i n'estava

ben satisfeta. La Pepita també havia estat reunida amb les seves companyes.

L'endemà, en una passejada pel poble, l'Isidor ens va fer de guia al convent de Sant Bartomeu, al sepulcre de Ramon Folch III de l'església parroquial de Sant Nicolau, al molí i al castell. Malgrat que no li era necessari, l'Isidor s'havia documentat, però en el decurs de la visita sorgien anècdotes i safareigs. Era un plaer compartir les vivències d'infantesa dels tres germans, amb les seves coincidències i desavinences.

Vam dinar al castell del Remei i la conversa va girar entorn dels llibres. Molts dels títols que l'Isidor valorava els havien llegit les dues germanes i la Romi, però va sorgir el tema del valor relatiu de la literatura d'entreteniment. En aquest punt

Amb la senyera a la mà al cim del Besiberri Sud al juliol de 2007.

l'Isidor era inflexible, només valia la pena la literatura de qualitat.

Al vespre vam fer un sopar lleuger a casa de la mare amb la companyia d'en Roger. Després tots vam assistir al teatre Goya on se celebrava el concurs de literatura popular «Premi Valeri Serra i Boldú». L'Isidor, dalt l'escenari, lluí l'orgull de ser a casa i sentir-se pare d'aquests premis. La Pepita, asseguda a primera fila, era com una lloca que omple tot el niu.

Calçotada a Salomó

Quina calçotada vam gaudir, tots sis, a ca la Roser de Salomó! Abans de dinar vàrem passejar per la platja de Torredembarra, des del port fins als aiguamolls dels Muntanyans, i la Romi i l'Isidor es van aturar en un bar del passeig Marítim, a fullejar la premsa del dia tot prenent un aperitiu. Ja a ca la Roser, una cambrera ens va fer pujar al primer pis

on, dempeus, al voltant d'una taula coberta amb unes tovalles blanques de paper, vàrem iniciar la cerimònia. L'Isidor estava exultant. Els calçots, cremats al punt; la salsa, amb la proporció adient d'ametlles, exquisida; els porrons de vi, blanc i negre, ens ajudaven a digerir les muntanyes de calçots que anaven portant. Vam repetir dues vegades. Vàrem baixar les escales, ens vam rentar les mans i ens vam entaular; va arribar la carn (botifarra blanca, botifarra negra i costelles de xai) guarnida amb carxofes; el pastís, el cava, i el cafè. Gairebé tres hores a ca la Roser; encara ens hi hauríem quedat més temps per la comunió que s'hi havia creat. La malaltia condiciona les relacions de família, però la nostra presència va trencar certs tabús i temors, i els sentiments van fluir amb llibertat. Vam xerrar sobre alguns aspectes de la política catalana actual, sobre la crisi, sobre la joventut, sobre els valors, sobre la SEAS. L'Agustí estava llegint *Tractat de Geografia* i li feia preguntes i comentaris que ell responia amb orgull i satisfacció, especialment els capítols referents a la seva família i al seu poble. Finalment ens vam centrar en la malaltia: l'Isidor era conscient de les seves limitacions, però tanmateix hi cercava alternatives: no havia pogut caminar gaire per la platja, però estava content d'haver aguantat tants minuts i d'haver gaudit d'un matí tan asso-

lerrat. Havia assumit que no podria fer el viatge al Perú, però ja estava programant el camí de Santiago amb cotxe. Després de tants mesos de baixa laboral va arribar-li la incapacitat permanent, però ni això el va aturar, sinó que aprofitava per escriure més i fer altres col·laboracions. Ens confessà que reflexionava sovint a l'entorn de la vida i de la mort, i que el consolava llegir els poetes que havien escrit sobre la síntesi de l'existència: el pas del temps, l'amor i la mort. I citava Sarsanedes, Gerardo Diego, Quevedo, Antonio Machado i Jorge Manrique:

*Su cuerpo dejará, no su cuidado;
Serán cenizas, mas tendrán sentido;
Polvo serán, mas polvo enamorado*
Quevedo

*Nuestras vidas son los ríos
Que van a dar en la mar,
Que es el morir*

*Recuerde el alma dormida,
Avive el seso y despierte
Contemplando
Cómo se pasa la vida,
Cómo se viene la muerte
Tan callando*

Jorge Manrique

Cap al tard vam donar un tomb pels carrers del centre de Torredembarra, compràrem algun objecte a les parades d'antiguitats del voltant del castell, i també alguna ampolla de vi, i tornàrem cap a Sant Just.

L'Isidor ens va fer saber que havia passat un dia deliciós.

L'Isidor i la Romi (a baix a l'esquerra) dalt del Mulleres al juliol del 2006

Carta oberta d'agraïment als companys i amics de la SEAS

De nou, i tal com va expressar el Roger en l'acte de comiat al tanatori de les Corts: GRÀCIES, GRÀCIES, GRÀCIES.

El primer, perquè gràcies a l'excursionisme heu fet possible que ampliéssim el cercle d'aquelles amistats autèntiques que traspassen la frontera i es converteixen en una gran família.

El segon, perquè és gràcies a la SEAS, a tots vosaltres, que ens sentim orgullosos de ser santjustencs.

I el tercer gràcies és, sobretot, per l'interès, la proximitat i l'estima que ens heu manifestat al llarg de la malaltia de l'Isidor i en el moment tan dolorós i trist de traspàs i comiat.

La descoberta de la SEAS fou per l'Isidor un dels elements principals que el van fer sentir santjustenc. Així ho expressava en el pregó de la Festa Major, *Crònica d'una integració*, el 3 d'agost de 2003:

...la SEAS ve a ser com el meu club i trobo que és, alhora, una magnífica entitat cívica. Diria fins i tot que, en el seu estat actual, és quasi perfecta, si més no, de les més perfectes que conec. Veig que funciona millor que molts rellotges i crec a ulls clucs que les seves activitats van més enllà de les indicacions que marca el seu

Al mas Perxés (Alt Empordà) durant la sortida literària de juny de 2007.

anagrama, «Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc». Ofereix una barreja curiosa de pràctica esportiva, convivència, catalanitat, lleure i cultura; l'objectiu excursionista i de coneixement del país li fa organitzar cinc o sis prototipus d'excursions (amb autocar, d'alta muntanya, matinals, gastronòmiques, literàries ...), promou anualment un cicle de conferències a l'entorn d'un tema, del qual en surt l'edició d'un llibre, publica un butlletí bimestral, convoca un concurs fotogràfic i trobo, sobretot, que posa un gruix impagable d'il·lusió i imaginació no només al servei de la pròpia entitat sinó, sobretot, de la convivència ciutadana. És realment un luxe per als santjustencs tenir la SEAS.

Un cop més, GRÀCIES
Romi, Maria i Josep Maria

INDRETS D'UNA GUERRA (1936-1939)

Cicle de conferències i excursions de la temporada 2009-2010

- Setembre 27 Excursió: Planoles, coll de les Barraques i Queralbs (Ripollès)
- Octubre 16 «Indústries en clau de guerra. El cas d'Olot» per Jordi Pujiula
18 Exc.: Llocalou, St.Martí de Capsec i St.Joan les Fonts (Garrotxa)
- Novembre 13 «La defensa de costes i els combats de Vespella de Gaià»
per Àngel Archilla
15 Exc.: Mas d'en Blanc, Vespella, Tamarit i Altafulla (Tarragonès)
- Desembre 11 «Defensa antiaèria activa» per F.Riera, J.Ochoa i V.Duran
13 Exc.: serra de Collserola fins a Sant Just (Baix Llobregat)
- Gener 2010 08 «Els aeròdroms republicans i la defensa de Catalunya»
per David Iñiguez i David Gesalí
10 Exc.: La Garriga, Monteugues i El Figaró (Montseny)
- Febrer 12 «Testimonis de l'exili»
Testimonis que han viscut personalment l'exili
14 Exc.: coll d'Ares, torre del Mir i Prats de Molló (Vallespir)
- Març 12 «Les últimes trinxeres de l'Ebre» per David Tormo
14 Exc.: Camposines, Punta Targa i Vilalba dels Arcs (Terra Alta)
- Abril 09 «Camps de treball i batallons de treballadors a la postguerra»
per Queralt Solé
11 Exc.: d'Odèn a coll de Jou(Solsonès)
- Maig 07 «El maquis» conferenciant pendent de concretar
09 Excursió: Montellà, Bastanist, Estana i Martinet (Cerdanya)
- Juny 04 «L'exili republicà» per Jordi Font
06 Excursió: Valmy, torre de la Maçana i Sallafort (Rosselló)
- Juny 20 Excursió de cloenda al Collell (Pla de l'Estany)

Totes les conferències tindran lloc al local de la SEAS a 2/4 de 9 del vespre

MATINALS 2009-2010

excursions matinals de la temporada 2009-2010

Octubre	25	Castellcir i Sauva negra (Moianès)
Novembre	08	Castellfollit del Boix i Cogulló de Cal Torre (Bages Anoia)
	29	Poblat ibèric del turó de les Maleses (Serra de Marina)
Desembre	20	Creu de l'Aragall (Alt Penedès - Baix Llobregat)
Gener 2010	17	Camí de les Cales - Els Colls i Miralpeix (Garraf)
Febrer	07	Riera de can Bova - l'Arrabassada (Collserola)
	21	Pantans de les Refardes i les Solanes (Sant Llorenç del Munt)
Març	07	Guanta, Pic del Vent i St.Sebastià de Montmajor (Vallès Oc)
	28	Tagamanent (Montseny)
Abril	25	Montserrat (Baix Llobregat - Bages)
Maig	09	Riera de Riudameia (Maresme)
Juny	12	Baronia de Lavansa (Noguera)

Per informació podeu trucar a Josep Maria Rius al 933715198 de 8 a 10 del vespre

Reunió del 2 de juny de 2009

— Altes: Mireia Farràs (1028), M.Teresa Farró (1029), Lluís Ayguadé (1030), Enric Miró (1031), Edith Pérez (1032) i Emília Sanuy (1033).

— Baixes: cap.

— S'informa que la FEEC ens ha atorgat 114 euros per a les 76 lliçons tramitades al 2008.

— Els actes que es van realitzant en aquest any de l'aniversari gaudeixen de molta participació. És el cas de l'exposició feta a can Ginestar que va ser visitada per 950 persones i la Marxa de Regularitat en què van participar 99 persones en 47 equips i 30 més entre organització i controls.

— Es revisen els darrers detalls de la imminent estada a Núria i dels actes de la Flama del Canigó.

— Es decideix lliurar als nostres col·laboradors el DVD de l'acte inaugural del 75è aniversari celebrat al gener de 2009.

— Es considera molt bona la iniciativa de l'Ateneu de proposar la Penya del Moro com a un dels 75 cims, convidant tot el poble a pujar-hi i posant els mitjans que calgui per facilitar-ho a aquells que per motius físics no ho puguin fer. Es farà el 6 de setembre.

— La Secció s'ha adherit a l'Any Amades en commemoració dels 50 anys de la mort del folklorista.

Reunió del 13 de juliol de 2009

— Altes/Baixos: no n'hi ha cap.

— L'Ajuntament ha respost que enguany no es podrà subvencionar la instal·lació del senyal geodèsic a can Ginestar, el qual vam proposar per al 75è aniversari, a causa de la retallada de pressupostos. La iniciativa quedarà pendent per si és possible atendre-la l'any vinent.

— L'estada a Núria ha estat un èxit amb 167 assistents. També s'informa que la participació de gent de la Secció a la portada de la Flama del Canigó ha estat destacada i a la conferència prèvia de Toni Ayala hi van anar 28 persones.

— Per altra banda, a la Sortida de Veterans hi van anar 42 companys, mentre que al Sopar de Lluna Plena a Montserrat l'assistència fou de 92 persones, la major fins a la data.

— El jurat del Concurs Fotogràfic d'enguany estarà compost per: Lluís Ayguadé, Francesc Fàbregas, Neus Malaret, Josep Requena i Toni Royo.

— El sopar d'entitats de la Vegueria se celebra enguany al restaurant de l'Ateneu després de la reunió que es farà al nostre local.

— Muntsa Prat ens informa que deixa la tasca de coordinació del Grup de Joves, i que en tot cas entre els seus components ja decidiran qui assistirà a les reunions de junta.

Butlletí de la SEAS. Any 43, núm. 284

Taula de redacció: Daniel Cardona, Isidor Cònsul, Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Isidor Cònsul i Romi Porredon en una fotografia de l'any 2007	
Calendari	828
L'Isidor ens ha deixat, per Jordi Gironès	829
L'Isidor a través de Joan Margarit	831
El nostre amic Isidor, per Conxita Cañas	833
Carta oberta d'agraïment, per Romi, Maria i Josep Maria	838
Calendaris «Indrets d'una guerra (1936-1939)» i Matinals 2009-2010	839
Informació de la SEAS	841

L'11 de febrer de 2009 va tenir lloc a la Sala Gran de l'Ateneu la primera presentació en públic feta pels expedicionaris Eric Villaló i Xavier Valbuena (Jesús Noriega no va poder assistir) i la coordinadora Montse García, del projecte Pol Sud Sense Límits amb una assistència de 260 persones i dins els actes del nostre 75è aniversari. Fotografia de Lluís Ramban.